

**[Ministeren for offentlige arbejder]**

røggener fra DSBs færger i Korsør havn. Politianmeldelsen er foretaget af Korsør kommune, som er tilsynsmyndighed efter miljøbeskyttelsesloven. Til grund for politianmeldelsen ligger et påbud fra kommunen af 16. september 1985. Kommunen mener ved efterfølgende målinger at have konstateret, at påbuddet ikke er overholdt.

Rederichef Ole Rendbæk indkaldtes til afhøring hos politiet i Korsør den 4. februar 1986. Afhøringen udsattes imidlertid til den 14. februar 1986 efter anmodning fra rederichefens advokat, som ønskede at få lejlighed til at sætte sig ind i sagen inden afhøringen. Til brug herfor anmodede advokaten politiet om at få tilsendt sagens bilag. Dette er endnu ikke sket.

Den 4. februar 1986 modtog DSB resultatet af nogle olieanalyser, som man havde ladet foretage. Disse analyser syntes at vise, at de kontrolmålemetoder, som ligger til grund for Korsør kommunes politianmeldelse, var uegnede til formålet, og at politianmeldelsen derfor var foretaget på et forkert grundlag. DSB aftalte derfor et møde med Korsør kommunes borgmester og ansatte i kommunens tekniske forvaltning til en drøftelse af dette spørgsmål. Mødet aftaltes til den 20. februar 1986.

Politiafhøringen af rederichefen den 14. februar 1986 udsattes efter anmodning fra rederichefens advokat under henvisning til det nye materiale og det nævnte møde med kommunen den 20. februar 1986. Med samme begrundelse udsattes en afhøring, som af politiet var fastsat til den 19. februar 1986.

Under det nævnte møde den 20. februar 1986 aftaltes det bl.a., at Korsør kommune skulle undersøge kommunens kontrolmålemetoder, og at DSB skulle underrettes om udfaldet af disse undersøgelser.

Korsør kommunes undersøgelser er efter det for DSB oplyste endnu ikke afsluttet. Alligevel indkaldte politiet rederichefen til afhøring den 10. marts 1986. Også denne afhøring udsattes imidlertid efter anmodning fra rederichefens advokat med den begrundelse, at en afhøring ikke tjente noget fornufigt formål, når der var rejst tvivl om det tekniske grundlag for politianmeldelsen og dermed politiets sigtelse.

Rederichefen er og har hele tiden været villig til at lade sig afhøre af politiet, når Korsør kommunes fornyede tekniske under-

søgelser er tilendebragt. Politiet har i øvrigt været indforstået med de nævnte udsættelser.

Afslutningsvis bemærkes, at rederichefen ikke som anført i spørgsmålet til ministeren er tiltalt, men derimod sigtet, at rederichefen ikke på noget tidspunkt har været indkaldt til at møde i retten, og at hans undladelse af indtil nu at udtale sig til politiet ikke kan medføre, at politiet må hente ham til afhøring, idet der i retsplejeloven ikke er hjemmel til en sådan »afhøring».

**Spm. nr. S 950**

Til udenrigsministeren (9/4 86) af:

**Fischer (KF):**

»Vil udenrigsministeren protestere over for de bulgarske myndigheder mod undertrykkelsen af det tyrkiske mindretal i Bulgarien med henblik på at formå Bulgarien til at overholde indgåede aftaler om menneskerettighederne?«

**Begrundelse**

I en netop offentliggjort rapport dokumenterer menneskerettighedsorganisationen Amnesty International, at de bulgarske myndigheder siden december 1984 har forfulgt Bulgariens store tyrkiske mindretal på omkring 900.000 mennesker. Overgrebene har form af fængsling, tvangsforflytninger samt henrettelser for fredelig modstand mod tvangsassimileringen. Hundretdusindvis af bulgarske tyrker har været tvunget til at opgive deres tyrkiske navne, det tyrkiske sprog undertrykkes, og tyrkiske kulturelle skikke forfølges. Der er på denne oprørende baggrund årsag til at lægge det stærkest mulige pres på de bulgarske myndigheder for at få bragt denne undertrykkelse til ophør.

**Svar (28/4 86):**

**Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

Som det også fremgår af mit svar af 24. januar 1986 på udenrigsudvalgets spørgsmål af 3. s.m., har spørgsmålet om det tyrkiske mindretals forhold i Bulgarien ved forskellige lejligheder været gjort til genstand for debat i internationale fora, hvor Danmark deltager.

Senest er sagen blevet rejst på FN-menneskerettighedskommissionens 42. samling i